



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare
Contestațiilor**



Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , București,
CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax :+021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 111 / .2015
privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. S.R.L. din .X.,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare
A-SLP 196/02.02.2015

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. prin adresa nr..X./27.01.2015, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.A-SLP 196/02.02.2015, asupra contestației formulate de **SC .X. SRL**, cu sediul în .X., sector .X., str. .X. nr. .X., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. .X./X./X., având cod unic de înregistrare .X., reprezentată convențional de Cabinet avocat .X. cu sediul în .X., sector. .X., .X., conform împuternicirii avocațiale seria .X., anexată în original la dosarul cauzei.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .X./28.11.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-HD .X./28.11.2014 și are ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- taxă pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** și penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată,
- impozit pe profit în sumă de **.X. lei**, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** și penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr.F-HD .X./28.11.2014 , respectiv **15.12.2014**, potrivit confirmării de primire nr..X., anexată în copie la dosarul cauzei, și de data depunerii contestației la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., respectiv **29.12.2014** așa cum rezultă

din ștampila oficiului poștal aplicată pe plicul cu care a fost înaintată contestația care organul fiscal, aflat în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de **SC .X. SRL**.

I. SC .X. SRL contestă Decizia de impunere nr.F-HD .X./28.11.2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-HD .X./28.11.2014, Fișa privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./28.11.2014 și Dispoziția de măsuri nr..X./28.11.2014, pentru următoarele motive:

Societatea susține că organele de inspecție fiscală în mod eronat au modificat baza de impozitare privind TVA cu suma de .X. lei, prin stabilirea unei diferențe suplimentare de TVA colectată în sumă de .X. lei, fără să ia în considerare forța probantă a documentelor justificative înregistrate în evidența contabilă a societății, încălcând dispozițiile art.64 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În susținerea contestației, contestatară se prevalează și de prevederile art.6 din Legea nr.82/1991 precizând că facturile fiscale, notele de intrare-recepție a mărfii, contractele de vânzare-cumpărare comerciale, comenzi,etc. au fost înregistrate în contabilitate ca achiziții de mărfuri – cont contabil 374 sau materii prime – cont contabil 301 și reprezintă documente justificative ce stau la baza stabilirii bazei de impozitare, SC .X. SRL procedând în mod corect la deducerea ca atare a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri constând în metale neferoase.

SC .X. susține că nu datorează taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de .X. lei întrucât sunt îndeplinite condițiile de deducere în regim normal a TVA aferentă achizițiilor de bunuri.

Totodată, susține că are dreptul să deducă taxa întrucât între părți există un contract în formă scrisă, mărfurile/materialele au fost efectiv livrate și recepționate conform avizelor de însoțire a mărfii precum și a notelor de intrare recepție întocmite, facturile emise de furnizori îndeplinesc condițiile stabilite la art.155 din Codul fiscal iar bunurile achiziționate sunt cuprinse în nomenclatorul PRODRAM.

De asemenea, precizează că în perioada ianuarie 2011-decembrie 2012 a realizat venituri impozabile din comerț cu materiale neferoase, iar în perioada ianuarie 2013- mai 2014 a realizat venituri impozabile din comercializarea de materiale neferoase după ce asupra acestora s-au implementat procedee de creștere a calității și implicit a

menținerii vandabilității pe piață, proceduri care nu schimbă natura sau compoziția efectuată asupra mărfii .

Mai mult, achizițiile efectuate de societate în perioada 01.01.2011-31.05.2014 au fost destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile, respectiv a colectat TVA ca urmare a livrărilor efectuate.

Societatea susține că în derularea tranzacțiilor comerciale a utilizat instrumente legale și nu a contractat deșeuri, acest aspect rezultând din obiectul contractelor și comenzilor precum și din facturile cu documentele justificative anexate.

Totodată, societatea precizează că în raport de prevederile OUG nr.16/2001, Ordinul nr.265/2001, Legea nr.211/2011, Directiva CEE din 19.11.2008 produsele achiziționate, alamă, zinc primar R1, aluminiu, etc., nu intră în categoria deșeuri, fapt pentru care nu pot fi aplicate măsurile de simplificare prevăzute de art.160 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, metalele neferoase neputând fi considerate deșeuri ci mărfuri sau materii prime destinate utilizării în procesul de producție pentru obținerea unor produse finite.

Mai mult, SC .X. SRL susține că furnizorii contractați erau activi din punct de vedere fiscal și erau înregistrați în scopuri de TVA în perioada livrărilor către societate.

Contestatară precizează că în perioada 01.11.2011-31.12.2014, a înregistrat TVA de plată în sumă de .X. lei iar în condițiile taxării inverse asupra operațiunilor derulate de societate atât la achiziție cât și la livrare, această sumă nu s-ar datora ca urmare a autolichidării TVA deductibilă și colectată.

În ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar în cuantum de .X. lei, societatea apreciază că baza de impozitare aferentă impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată în valoare de .X. lei, motivată prin faptul că furnizorii figurau ca declarați inactivi nu este temeinică întrucât cheltuielile constă în descărcarea de gestiune a mărfurilor efectuate ca urmare a vânzării lor, deci implicit în scopul realizării de venituri impozabile (reflectate în contul 707).

Totodată, consideră că nu se aplică prevederile art.21 alin.4 lit.r din Codul fiscal deoarece cheltuielile cu descărcarea de gestiune ca urmare a vânzării mărfurilor nu au la bază un document emis de un contribuabil declarat inactiv.

Mai mult, cheltuielile în valoare de .X. lei, sunt cheltuieli deductibile și nu se calculează impozit pe profit întrucât cheltuieli deductibile sunt numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Având în vedere cele mai sus precizate, societatea solicită revocarea măsurilor dispuse prin Dispoziția de măsuri nr..X./28.11.2014, revocarea sau modificarea fișei privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./28.11.2014, revocarea sau

modificarea obligațiilor fiscale cuprinse în decizia de impunere nr. F-HD .X./28.11.2014 și exonerarea societății de la plata obligațiilor fiscale stabilite prin decizia de impunere reprezentând TVA, impozit pe profit și accesorii aferente.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate de către organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., la SC .X. SRL, ce a avut drept obiectiv verificarea perioadei 01.01.2011-31.12.2013 în ceea ce privește impozitul pe profit și a perioadei 01.01.2011-31.05.2014 în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, a fost întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.F-HD .X./28.11.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-HD .X./28.11.2014 contestată și în care au fost consemnate următoarele constatări:

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat, potrivit datelor furnizate de aplicația Tablou de bord, că SC .X. SRL a efectuat în perioada supusă inspecției fiscale achiziții de la patru societăți comerciale după data declarării acestora ca inactive, respectiv de la:

- SC .X. SRL, CUI .X., contribuabil declarat inactiv conform OPANAF nr.2.X./21.09.2010, începând cu data de 07.10.2010, înregistrarea ca plătitor de TVA fiind anulată începând cu data de 01.11.2010,

- SC .X. CUI .X., contribuabil declarat inactiv conform OPANAF nr.2073/13.05.2011, începând cu data de 30.05.2011, înregistrarea ca plătitor de TVA fiind anulată începând cu data de 01.06.2011,

- SC .X. SRL CUI .X., contribuabil declarat inactiv conform OPANAF nr.9868/29.02.2012, începând cu data de 05.04.2012, înregistrarea ca plătitor de TVA fiind anulată începând cu data de 05.04.2012,

-SC .X. SRL CUI .X., figurează în lista contribuabililor inactivi , conform deciziei nr.502563/23.05.2013.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor, fapt care a condus la stabilirea unui impozit pe profit în cuantum de .X. lei și a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de .X. lei aferente achizițiilor efectuate de la S.C. .X. SRL, SC .X., SC .X. S.R.L. și SC .X. SRL, ulterior datei la care furnizorii au fost declarați contribuabil inactivi, ca urmare a încălcării prevederilor art.21 alin.4 lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și prevederile art.3 alin.1 și alin.2 din OPANAF nr.575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, prevederile art.11 alin.1¹ și alin.1² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și

procesul său de fabricație, respectiv produsul finit fiind cămăși de rulmenți care se înglobează în rulmenți.

Majoritatea furnizorilor sunt din satul .X., comuna .X., jud. .X. sau din satul .X., jud. .X., iar activitatea desfășurată este de recuperare a deșeurilor reciclabile, deținând în acest sens autorizații de colectare deșeuri feroase și neferoase. Conform extraselor de cont ale acestor furnizori obținute prin solicitări ale băncilor, numerarul încasat de către acești furnizori a fost retras din bănci având ca justificare documente care atestă că sumele retrase au fost utilizate în vederea achiziționării de deșeuri de la persoane fizice, organele de inspecție fiscală neavând confirmarea faptului că acești furnizori dețineau autorizații în vederea desfășurării activității de turnare a deșeurilor în lingouri.

Având în vedere cele mai sus precizate, organele de inspecție fiscală au constatat că proveniența materialelor achiziționate de la furnizori, folosite de SC .X. SRL este din deșeuri.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că atât la aprovizionare cât și la vânzare, societatea tranzacționează bunuri sub formă de lingouri de alamă. Prin activitatea specifică de turnătorie, societatea obține lingouri de alamă, produse care sunt certificate la vânzare cu concentrațiile specifice deșeurilor încorporate. Aceste lingouri sunt un rezultat al topirii unor deșeuri de metale neferoase aprovizionate sub diverse forme de la furnizorii săi, adăugând elemente suplimentare de aliere.

Având în vedere faptul că la momentul revânzării lingourile de alamă sunt produse reutilizabile în sensul art.11 din OUG nr.16/2001, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea se încadrează în categoria materiilor prime secundare obținute din topirea unor deșeuri de metale neferoase pentru care sunt aplicabile măsurile de simplificare prin mecanismul taxării inverse pe întreaga perioadă supusă inspecției fiscale.

Organele de inspecție fiscală au constatat că SC .X. SRL a realizat venituri în principal din activitatea de comercializare de deșeuri neferoase (alamă) pentru perioada ianuarie 2011-decembrie 2012 și din comercializarea alamei obținute în urma turnării în lingouri a deșeurilor de metale neferoase pentru perioada decembrie 2012 -mai 2014.

Aceste operațiuni, respectiv achiziția cât și vânzarea de astfel de produse sunt supuse taxării inverse, conform legislației fiscale, prevederi nerespectate de societate.

Având în vedere cele mai sus constatate, precum și faptul că furnizorii au facturat cu TVA bunurile livrate, iar SC .X. SRL a dedus TVA fără a și colecta această taxă, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar TVA colectată în sumă de .X. lei, aferentă facturilor privind intrările de deșeuri de fier vechi, operațiuni supuse măsurilor de simplificare conform art.160 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- în perioada 01.12.2012-31.05.2014, SC .X. SRL a achiziționat de la diverși furnizori Aluminiu primar, Staniu, Cupru, Zinc R1. Aceste metale neferoase au fost supuse de societate operațiunii de turnare pentru obținerea alamei sub formă de lingouri. Aceste lingouri au fost vândute către o societate comercială care la rândul său le-a transformat prin prelucrare în procesul său de fabricație, respectiv produsul finit fiind cămăși de rulmenți care se înglobează în rulmenți.

- activitatea desfășurată de furnizori este de recuperare a deșeurilor reciclabile, deținând în acest sens autorizații de colectare deșeuri feroase și neferoase. Conform extraselor de cont ale acestor furnizori obținute prin solicitări de la bănci, numerarul încasat de către acești furnizori a fost retras din bănci având ca justificare documente care atestă că sumele retrase au fost utilizate în vederea achiziționării de deșeuri de la persoane fizice, organele de inspecție fiscală neavând confirmarea faptului că acești furnizori dețineau autorizații în vederea desfășurării activității de turnare a deșeurilor în lingouri.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că proveniența materialelor achiziționate de la furnizori, utilizate de SC .X. SRL este din deșeuri.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că, atât la aprovizionare, cât și la vânzare societatea tranzacționează bunuri sub formă de lingouri de alamă. Prin activitatea specifică de turnătorie, societatea obține lingouri de alamă, produse care sunt certificate la vânzare cu concentrațiile specifice deșeurilor încorporate. Aceste lingouri sunt un rezultat al topirii unor deșeuri de metale neferoase aprovizionate sub diverse forme de la furnizorii săi, adăugând elemente suplimentare de aliere.

Având în vedere faptul că la momentul revânzării lingourile de alamă sunt produse reutilizabile în sensul art.11 din OUG nr.16/2001, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea se încadrează în categoria materiilor prime secundare obținute din topirea unor deșeuri de metale neferoase, pentru care sunt aplicabile măsurile de simplificare prin mecanismul taxării inverse pe întreaga perioadă supusă inspecției fiscale.

Luând în considerare cele mai sus constatate, precum și faptul că furnizorii au facturat cu TVA bunurile livrate iar SC .X. SRL a dedus TVA fără a și colecta această taxă, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar TVA colectată în sumă de .X. lei, operațiuni supuse măsurilor de simplificare conform art.160 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art.160 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada 01.01.2011-04.09.2011, stipulează că se aplică *taxarea inversă pentru „livrarea de deșeuri și materii prime secundare rezultate din*

valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;”

Potrivit anexei 2 la Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor reciclabile deșeurul reprezintă „*orice substanță sau orice produs din categoriile prevăzute în anexa nr. 1, pe care deținătorul nu îl mai utilizează sau pe care are intenția ori obligația să nu îl mai utilizeze*” iar potrivit anexei nr.1 din același act normativ în categoria grupelor de deșeuri industriale reciclabile intră deșeurile metalice feroase și deșeurile metalice neferoase.

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, se aplică taxarea inversă pentru livrarea de deșeuri metalice feroase și neferoase și materii prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare.

În perioada 05.09.2011-31.12.2011, art.160 alin.(2) lit.a) din actul normativ mai sus menționat prevede că se aplică taxarea inversă pentru livrarea următoarelor categorii de deșeuri:

“1. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, hârtie cartonată și carton, material textil, cauciuc și plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

2. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1, după prelucrarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri;”

Astfel, potrivit acestor prevederi legale, se aplică taxarea inversă pentru livrarea de deșeuri feroase și neferoase, deșeuri de materiale reciclabile și pentru livrarea acestor materiale, după prelucrarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri.

Începând cu data de 01.01.2012, art.160 alin.(2) lit.a) din același act normativ învederează că:

“(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. *livrarea de reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor;*

3. *livrarea de deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă și sticlă;*

4. *livrarea materialelor prevăzute la pct. 1 - 3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;”.*

Prin urmare, începând cu data de 01.01.2012 se aplică taxarea inversă pentru livrarea de deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora, livrarea de reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor precum și livrarea materialelor după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere.

Totodată, legiuitorul, prin Normele metodologice de aplicare a art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004 reglementează situația în cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege. Astfel, potrivit pct.82 alin.(7) din Normele metodologice de aplicare a art.160 din Codul fiscal, în forma aplicabilă în perioada efectuării inspecției fiscale:

*„În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. **În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere. În cazul în care în cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală stabilesc că beneficiarul nu a colectat TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, obligând beneficiarul la plata acestei sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform [art. 159](#)***

alin. (1) lit. b) din Codul fiscal în vederea regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiari. Facturile de corecție cu semnul minus emise de către furnizor nu se evidențiază în decontul de taxă al beneficiarului.”

Având în vedere aceste prevederi legale, în cazul în care în cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală stabilesc că beneficiarul nu a colectat TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, obligă beneficiarul la plata acestei sume în baza actului administrativ fiscal emis de autoritatea fiscală competentă.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei și așa cum s-a precizat la situația de fapt, se reține faptul că în perioada 01.01.2011-30.11.2012, SC .X. SRL a desfășurat activitate de comercializare a lingourilor din metale neferoase (alamă), achiziționate de la diverși furnizori iar în perioada 01.12.2012-31.05.2014, SC .X. SRL a achiziționat de la diverși furnizori metale neferoase (Aluminiu primar, Staniu, Cupru, Zinc R1) care au fost supuse de societate operațiunii de turnare pentru obținerea alamei sub formă de lingouri.

Totodată, se reține că în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că furnizorii de deșeuri neferoase nu au ca obiect de activitate producția de metale neferoase (zinc, alamă, cupru electrolitic, staniu, etc), că lingourile din metale neferoase (alamă) au fost obținute prin turnare de către furnizori din deșeuri de metale neferoase, că activitatea desfășurată de furnizori este de recuperare a deșeurilor reciclabile, deținând în acest sens autorizații de colectare deșeuri feroase și neferoase iar conform extraselor de cont ale acestor furnizori obținute prin solicitări ale băncilor, numerarul încasat de către acești furnizori a fost retras din bănci având ca justificare documente care atestă că sumele retrase au fost utilizate în vederea achiziționării de deșeuri de la persoane fizice, organele de inspecție fiscală neavând confirmarea faptului că acești furnizori dețineau autorizații în vederea desfășurării activității de turnare a deșeurilor în lingouri.

Prin urmare, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală raportate la prevederile legale aplicabile în materie mai sus citate, se reține că bunurile achiziționate de SC .X. SRL de la furnizori reprezintă deșeuri metalice neferoase, pentru care societatea avea obligația aplicării taxării inverse conform prevederilor art.160 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv avea obligația colectării TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

Argumentul societății potrivit căruia nu pot fi aplicate măsurile de simplificare prevăzute de art.160 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal întrucât în

derularea tranzacțiilor comerciale a utilizat instrumente legale și nu a contractat deșeuri, așa cum rezultă din obiectul contractelor și comenzilor precum și din facturi, note de intrare recepție și avize de expediție, faptul că bunurile comercializate (achiziționate și livrate) au fost evidențate în contul 371 Mărfuri și 301 Materii prime, precum și faptul că bunurile comercializate figurează în nomenclatorul PRODROM, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere faptul că simpla susținere a societății, fără a fi dovedită cu documente justificative care să probeze cele afirmate, nu este de natură a combate și înlătura constatările organelor de inspecție fiscală, respectiv că bunurile achiziționate de la furnizori, în perioada supusă verificării, reprezintă deșeuri metalice neferoase.

În ceea ce privește argumentul societății potrivit căruia întrucât se află în situația de a cumpăra și a revinde materiale neferoase ca pe niște bunuri care pot fi utilizate ca atare, pentru desfășurarea unei activități economice, metalele neferoase nu pot fi considerate deșeuri ci mărfuri sau materii prime destinate utilizării în procesul de producție pentru obținerea unor produse finite, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât societatea nu face dovada că bunurile achiziționate în perioada supusă verificării nu făceau parte din bunurile pentru care se aplicau măsurile de simplificare conform art.160 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, în condițiile în care, potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală furnizorii de deșeuri neferoase nu au ca obiect de activitate producția de metale neferoase (zinc, alamă, cupru electrolitic, staniu, etc), lingourile au fost obținute de către furnizori prin turnare din deșeuri de metale neferoase iar activitatea desfășurată de furnizori este de recuperare a deșeurilor reciclabile.

Referitor la invocarea de către societate a art.6 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului, potrivit căruia anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul art.3 pct.1 din Directivă în momentul în care au trecut printr-o operațiune de valorificare, inclusiv reciclarea și îndeplinesc o serie de criterii specifice, se rețin următoarele:

Potrivit prevederilor legale în vigoare în perioada 01.01.2011-04.09.2011, se aplică taxarea inversă pentru livrarea de deșeuri metalice feroase și neferoase și materii prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare iar în cazul în care produsele obținute din valorificarea deșeurilor erau produse finite, încadrate într-un standard de fabricație, rezultate din topirea deșeurilor metalifere neferoase la care, s-au adăugat elemente de aliere și la care compoziția chimică

finală s-a schimbat, acestea nu făceau parte din bunurile pentru care se aplicau măsurile de simplificare conform art.160 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal.

În perioada 05.09.2011-31.12.2011, deși dispozițiile legale nu mai conțin noțiunea de materie primă secundară, s-a dorit menținerea sferei categoriei de bunuri pentru care se aplica taxarea inversă până la data de 5 septembrie 2011, astfel că, în cazul în care în urma procesului de reciclare se obțineau produse finite, încadrate în standarde de fabricație, rezultate din valorificare deșeurilor și resturilor de metale feroase și/sau neferoase, acestea nu făceau parte din bunurile pentru care se aplicau măsurile de simplificare conform art.160 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal.

Începând cu data de 1 ianuarie 2012, legea prevede în mod expres că se supun taxării inverse lingourile obținute din deșeuri de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere.

Se reține faptul că la reglementarea art.160 din Codul fiscal au fost avute în vedere prevederile art.199 alin.(1) lit.d) din Directiva 2006/112/CE, conform căreia taxarea inversă se aplică la livrarea de materiale uzate, materiale uzate ce nu se pot reutiliza în aceeași stare, rebuturi, deșeuri industriale și neindustriale, deșeuri reciclabile, deșeuri transformate parțial și anumite bunuri și servicii, enumerate în anexa VI.

Astfel, așa cum reiese și din prevederile Directivei 2006/112/CE, taxarea inversă nu se limitează doar la livrarea de deșeuri, fiind aplicabilă și pentru livrarea altor bunuri menționate în Anexa VI a Directivei 2006/112/CE- Lista livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii prevăzute la articolul 199 alineatul (1) litera (d), cum ar fi, între altele: materialele reciclabile, reziduurile, rebuturile; produsele semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora (pct.1 din Anexa VI a Directivei); materialele prevăzute în anexa VI la Directiva TVA după transformare sub forma unei operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau lingouri, materii secundare rezultate din prelucrarea materialelor de bază (pct.5 din Anexa VI a Directivei).

Potrivit art.6 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului, anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul art.3 pct.1 din Directivă în momentul în care au trecut printr-o operațiune de valorificare, inclusiv reciclarea și îndeplinesc o serie de criterii specifice. În privința deșeurilor metalice, aceste criterii sunt definite conform Regulamentului (UE) 333/2011 de stabilire a criteriilor de determinare a condițiilor în care anumite tipuri de deșeuri metalice nu mai constituie deșeuri în temeiul Directive 2008/98/CE a Parlamentului European și al Consiliului, denumit în continuare Regulamentul (UE) 333/2011.

Având în vedere cele menționate, taxarea inversă se aplică nu numai pentru deșeuri ci și pentru alte categorii de bunuri cu condiția ca acestea să fie prevăzute la art.160 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal.

Astfel, chiar dacă bunurile achiziționate de societate nu constituie deșeuri astfel cum sunt definite de legislația specifică, în situația în care acestea sunt prevăzute la art.160 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, livrarea acestora între persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA se face în regim de taxare inversă.

Or, societatea nu face dovada că bunurile achiziționate nu se încadrează în prevederile art.160 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește argumentul societății potrivit căruia în condițiile taxării inverse asupra operațiunilor derulate de societate, taxa pe valoarea adăugată în cuantum de .X. lei înregistrată de societate în perioada 01.01.2011-31.12.2014 nu s-ar datora ca urmare a autolichidării taxei pe valoarea adăugată, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât așa cum rezultă din cuprinsul raportului de inspecție fiscală, pentru operațiunile în cauză, pentru care SC .X. SRL avea obligația aplicării măsurilor de simplificare, aceasta avea obligația colectării suplimentare a TVA în cuantum de .X. lei la nivelul taxei dedusă de societate și nu a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar, față de TVA colectată de societate în sumă de .X. lei, evidențiată de SC .X. SRL în contabilitate și declarată organului fiscal prin deconturile de TVA pe perioada ianuarie 2011- mai 2014, TVA în sumă de .X. lei.

În concluzie, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține faptul că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit în sarcina SC .X. SRL , TVA în cuantum de .X. lei, fapt pentru care, în temeiul art.216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .X./28.11.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .X./28.11.2014 în ceea ce privește suma totală de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

2) În ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de .X. lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agentia Națională de

Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate de la S.C. .X. SRL, SC .X., SC .X. S.R.L. și SC .X. SRL în condițiile în care la data efectuării achizițiilor, respectiv la data emiterii acestor facturi, furnizorii erau declarați contribuabili inactivi.

În fapt, în perioada verificată, SC .X. SRL a înregistrat cheltuieli cu achiziții, în baza facturilor emise de S.C. .X. SRL, SC .X., SC .X. S.R.L și SC .X. SRL.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat:

- SC .X. SRL, CUI .X. a fost declarat contribuabil inactiv conform OPANAF nr.2.X./21.09.2010, începând cu data de 07.10.2010, înregistrarea ca plătitor de TVA fiind anulată începând cu data de 01.11.2010,

-SC .X. CUI .X., a fost declarat contribuabil inactiv conform OPANAF nr.2073/13.05.2011, începând cu data de 30.05.2011, înregistrarea ca plătitor de TVA fiind anulată începând cu data de 01.06.2011,

-SC .X. SRL CUI .X., a fost declarat contribuabil inactiv conform OPANAF nr.9868/29.02.2012, începând cu data de 05.04.2012, înregistrarea ca plătitor de TVA fiind anulată începând cu data de 05.04.2012,

-SC .X. SRL CUI .X., figurează în lista contribuabililor inactivi din data de 01.06.2013, conform deciziei nr.502563/23.05.2013.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor care au condus la stabilirea unui impozit pe profit în cuantum de .X. lei și a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de .X. lei aferente achizițiilor efectuate de la **S.C. .X. SRL, SC .X., SC .X. S.R.L. și SC .X. SRL**, ulterior datei la care furnizorii au fost declarați contribuabil inactivi.

În drept, art.11 alin.(1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 01.01.2011-31.12.2011, stipulează:

“ (1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică

contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

Începând cu data de 01.01.2012, art.11 alin.(1²), din același act normativ precizează:

“(1²) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.”

Astfel, se reține că începând cu data de 01.01.2012, legiuitorul a stipulat că beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

Se reține că potrivit art.3 alin.(1) și alin.(2) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal”, iar potrivit art. 4 alin. (1) din același act normativ, „pe perioada stării de inactivitate toate procedurile de avizare, autorizare, certificare, licențiere sau alte proceduri similare, cât și orice operațiune și procedură vamală cu privire la contribuabilul inactiv și la activitățile acestuia, precum și oricare dintre avizele, autorizațiile, licențele, acordurile și orice alte acte în baza cărora contribuabilii inactivi sunt

autorizați să funcționeze sau să desfășoare diverse activități economice se suspendă de drept.”

Totodată, art.21 alin.(4) lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data efectuării operațiunilor, stipulează:

„ (4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;”

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr. F-HD .X./28.11.2014 și anexa nr.25 la Raportul de inspecție fiscală precum și registrul contribuabililor inactivi și reactivați - <https://www.anaf.ro/inactivi/>, se reține faptul că SC .X. SRL a efectuat achiziții de bunuri de la **S.C. .X. SRL, SC .X., SC .X. S.R.L. și SC .X. SRL**, astfel:

-în perioada 03.02.2011-28.03.2011, SC .X. SRL a efectuat achiziții de bunuri de la SC .X. SRL în condițiile în care SC .X. SRL, a fost declarată contribuabil inactiv prin OPANAF nr.2.X./21.09.2010, începând cu data de 07.10.2010,

-în perioada 30.05.2011-29.09.2011, SC .X. SRL a efectuat achiziții de bunuri de la SC .X., în condițiile în care SC SC .X. a fost declarată contribuabil inactiv prin OPANAF nr.2073/13.05.2011, începând cu data de 30.05.2011,

-în perioada 05.04.2012-19.06.2012, SC .X. SRL a efectuat achiziții de bunuri de la SC .X. SRL în condițiile în care SC .X. SRL a fost declarată contribuabil inactiv prin OPANAF nr.9868/29.02.2012, începând cu data de 05.04.2012.

-în perioada 01.06.2013- 03.06.2013, SC .X. SRL a efectuat achiziții de bunuri de la SC .X. SRL în condițiile în care SC .X. SRL figurează în lista contribuabililor inactivi din data de 01.06.2013, conform deciziei nr.502563/23.05.2013.

Totodată, se reține că SC .X. SRL recunoaște prin contestație că SC .X. SRL a fost declarată contribuabil inactiv începând cu data 07.10.2010, SC .X. a fost declarată contribuabil inactiv începând cu data de 30.05.2011, SC .X. SRL a fost declarată contribuabil inactiv începând

cu data de 05.04.2012 iar SC .X. SRL a fost declarată contribuabil inactiv începând cu data de 01.06.2013.

În consecință, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor care au condus la stabilirea unui impozit pe profit în cuantum de .X. lei și a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de .X. lei aferente achizițiilor efectuate de la **S.C. .X. SRL, SC .X., SC .X. S.R.L. și SC .X. SRL** ulterior datei la care furnizorii au fost declarați contribuabili inactivi, fapt pentru care, **contestația formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-HD .X./28.11.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. va fi respinsă ca neîntemeiată** pentru acest capăt de cerere, respectiv **pentru impozitul pe profit în sumă de .X. lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei**, în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 11.1. lit.a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 .

3) Referitor la suma de .X. lei reprezentând accesorii în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, se reține că stabilirea în sarcina contestatarei de accesorii aferente debitului reprezentând taxa pe valoarea adăugată este o măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”.

Având în vedere faptul că în sarcina contestatarei a fost reținut debitul reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, faptul că prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora în ceea ce privește perioada și cota aplicată, aceasta datorează pe cale de consecință și accesoriiile în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei și accesoriiile în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, urmând a se respinge contestația ca neîntemeiată și pentru aceste sume.

4. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.11.2014, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor are competența de a soluționa acest

capăt de cerere în condițiile în care măsura stabilită prin dispoziția de măsuri la pct.1.1 nu se referă la diminuarea pierderii fiscale .

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.11.2014, organele de inspecție fiscală, având în vedere constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. F-HD .X./28.11.2014, au dispus la pct.1.1, ca măsură:

„1.1. SC .X. SRL va emite facturi de corecție cu semnul minus pentru livrările de lingouri de alamă achiziționate/obținute din deșeuri pentru care nu a aplicat măsurile de simplificare prevăzute de lege în vederea regularizării taxei pe valoarea adăugată și restituirii acesteia către beneficiarii de lingouri de alamă, conform situației anexate la dispoziția de măsuri.”

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.205 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

coroborat cu cele ale art.206 alin.(2) din același act normativ:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Potrivit acestor prevederi legale, contestatarul este îndreptățit să formuleze contestație împotriva titlului de creanță sau a altor acte administrative fiscale, obiectul contestației constituindu-l numai sumele și măsurile înscrise de organele fiscale în aceste documente.

Totodată, în ceea ce privește competența de soluționare, la data depunerii contestației, se reține că potrivit art.209 alin.(1) lit.c din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

*„Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, **a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri**, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:*

[...] c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care

au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale de inspecție/control, indiferent de cuantum.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, **a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri**, precum și împotriva deciziei de reverificare și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate mai sus, emise de organele centrale de inspecție/control, indiferent de cuantum.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale mai sus citate și întrucât măsura de la pct.1.1 din dispoziția de măsuri contestată nu se referă la diminuarea pierderii fiscale, se reține că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu are competența de soluționare a contestației formulată de **SC .X. SRL** împotriva măsurii dispuse prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.11.2014 la pct.1.1, aceasta intrând în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat, în conformitate cu prevederile art.209 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”,

coroborat cu pct.5.3 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„5.3. Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art. 209 alin. (2) din Codul de procedură fiscală se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, și

pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente.”

fapt pentru care, pentru acest capăt de cerere, dosarul va fi transmis spre soluționare Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., în calitate de organ emitent al Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .X./28.11.2014.

5) În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.11.2014, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor are competența de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care măsura de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziția de măsuri la pct.2.2 este sub cuantumul de .X. lei.

În fapt, având în vedere faptul că în anul 2013, SC .X. SRL a înregistrat și declarat pierdere fiscală în cuantum de .X. lei, iar urmare inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei ca urmare a tranzacțiilor efectuate cu SC .X. SRL, contribuabil declarat inactiv, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală **nr..X./28.11.2014**, organele de inspecție fiscală, având în vedere constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. F-HD .X./28.11.2014, au dispus ca măsură:

„2.2. SC .X. SRL va depune declarația privind impozitul pe profit -cod 101 aferentă anului 2014 înscriind la pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți suma de 0 lei”, la motivul de fapt fiind menționat “societatea a înregistrat prin declarațiile privind impozitul pe profit -cod 101 aferentă anului 2013 o pierdere fiscală în sumă de .X. lei. Organele de control au identificat cheltuieli nedeductibile înregistrate de societate provenite din achiziții de la furnizori inactivi în anul 2013 în valoare de .X. lei”.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.205 alin.(1), art.206 alin.(2), art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, citate la Cap.III pct.4 din prezenta decizie.

Potrivit acestor prevederi legale, contestatarul este îndreptățit să formuleze contestație împotriva titlului de creanță sau a altor acte administrative fiscale, obiectul contestației constituindu-l numai sumele și măsurile înscrise de organele fiscale în aceste documente.

Totodată, se reține că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, **a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri**, precum și împotriva deciziei de reverificare și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate mai sus, emise de organele centrale de inspecție/control, indiferent de cuantum.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale mai sus citate și întrucât măsura de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziția de măsuri prin pct.2.2, este sub cuantumul de .X. lei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu are competența de soluționare a contestației împotriva măsurii dispuse prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.11.2014 la pct.2.2, aceasta intrând în competența structurii de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X., în conformitate cu prevederile art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care, pentru acest capăt de cerere, dosarul va fi restituit spre soluționare Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. pentru a fi înaintat structurii de soluționarea contestațiilor din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X., spre competență soluționare.

6) În ceea ce privește Fișa privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală – din care sumele stabilite prin estimare nr..X./28.11.2014, aceasta nu constituie titlu de creanță și nu creează vreun raport obligațional între bugetul statului și contribuabil.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.1 lit.a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC .X. SRL** împotriva Deciziei de impunere nr.F-HD .X./28.11.2014 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. referitoare la suma totală de **.X. lei** reprezentând:

-taxă pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** și penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată,

-impozit pe profit în sumă de **.X. lei**, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** și penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente impozitului pe profit.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor privind soluționarea contestației formulată de **SC .X. SRL** împotriva măsurii dispuse prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.11.2014 la pct.1.1 și transmiterea acestui capăt de cerere spre competentă soluționare Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., în calitate de organ emitent al actului administrativ fiscal.

3. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor privind soluționarea contestației formulată de **SC .X. SRL** împotriva măsurilor dispuse prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.11.2014 la pct.2.2 și restituirea dosarului cauzei pentru acest capăt de cerere Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. pentru a fi înaintat structurii de soluționarea contestațiilor din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X., spre competentă soluționare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

.X.